

EEN HUIS VOL VERRASSINGEN

Klucht in drie bedrijven

door

JOHAN BLAASER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN HUIS VOL VERRASSINGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN BLAASER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FREDERIK FIJNMAN, notaris

THEODUUL UITENBOSCH Jr., chef de bureau

THEODUUL UTTENBOSCH Sr.

TANTE CLEMENTINE

MARJA, haar nicht

LUCIEN, de man van Marja

FIFI, huishoudster

SUSI, dienstmeisje

MARIE, werkster

EEN RECHERCHEUR VAN POLITIE

EERSTE BEDRIJF

Voor alle bedrijven een behoorlijk gemeubileerde kamer. Midden en zijdeuren. Rechts van de toeschouwer gezien een raam, links een bureau waarop een telefoontoestel, opengeslagen boeken en verdere bescheiden. Om en op het bureau verfrommelde vellen beschreven papier. Lucien, een jongeman van ongeveer vijf en twintig jaar (*romanschrijver*) denkt, peinst, en schrijft het daarna op. Neemt het beschreven vel papier in de hand, leest op melancholieke toon zeer theatraal, met veel pathos.

LUCIEN: Het was alsof een wolk van geluk hem omstraalde, toen zij als een engel van goedheid geruisloos binnengleed en met haar zachte fluwele stem hem toefluisterde...

MARJA (*agressief in de middendeur; met climax*): Ze is een beest!!!

LUCIEN (*moedeloos*): Marja, alsjeblijft nou toch? Hoe kan ik nu werken met dat eeuwige geruzie tussen jou en je tante. De uitgever zit om mijn boek te springen en jij komt me maar steeds storen.

MARJA: Weet je wat ze gezegd heeft?

LUCIEN (*afwuiwend*): Ja ja, ik geloof het wel.

MARJA: Jij gelooft het wel. Ze heeft mijn lieve beste brave moeder beledigd.

LUCIEN: Als het niet erger is.

MARJA: Als het niet erger is? Een schande is het, een ouwe ziel van drie en tachtig jaar heeft ze voor omgewaaide paddestoel uitgemaakt.

LUCIEN: Er waaien wel meer dingen om. En misschien staat je moeder wel wat wankel.

MARJA: Lucien, je spreekt over mijn moeder!

LUCIEN (*met overredingskracht*): Dat weet ik lieveling, maai ik moet werken om aan de kost te komen. Per saldo kunnen we niet van de wind leven.

MARJA: Dat hebben we praktisch ons hele huwelijk al gedaan. Die schrijverij kun je beter aan de kant gooien en een baan zoeken.

LUCIEN (*teleurgesteld*): Marja, geloof je dan niet meer in mijn talent?

MARJA: Nou eerlijk gezegd vind ik je een grote mislukking.

LUCIEN (*moedeloos*): Een mislukking?

MARJA: En tante vindt je een sofschrijver.

LUCIEN: Dat stuk verdriet reken ik niet.

MARJA: Ze zei: ik krijg hem nog wel, die verwaande papierverknoeier.

LUCIEN: En heb jij dat zo zonder meer maar geaccepteerd? Een sof

schrijver, en een papierverknoeier. Wat zeg je me daar van.

MARJA: Omgewaaide paddestoel vind ik veel erger.

LUCIEN: Met jou valt niet te praten. Jij bent al even erg als je lieve tante. Enfin, ik zal maar denken: het zit in de familie.

MARJA (*agressief stampvoetend*): Heb ik daarvoor al die tijd armoede geleden. Ik ga terug naar mijn moeder!

LUCIEN: Die is veel te blij dat ze je kwijt is.

MARJA (*fel*): Je bent een beul!

LUCIEN: En jij een ondankbare dwaas!

MARJA: En dat is de man die mij als een nederige slaaf letterlijk gesmeekt heeft om zijn vrouw te willen worden en mij gouden bergen beloofde.

LUCIEN: Heb jij wel eens een gouden berg gezien? Ik niet. Nee dat zal je wel gedroomd hebben.

MARJA: Bah, je bent een laffe nare akelige stuntel!!! Ik ga weg en kom nooit meer terug! Adieu!!! (*gaat snel naar de middendeur waarin juist tante verschijnt, een beschaafde dame van middelbare leeftijd*)

TANTE (*gedecideerd*): Zijn jullie nog van plan te gaan slapen? Het is nacht, herrieschoppers

LUCIEN: Herrieschoppers?

TANTE: Ja, herrieschoppers. Ik ben dat eeuwige geruzie tussen jullie beul!

LUCIEN: Nee maar dat is het toppunt. Wij hebben nooit ruzie. U maakt ruzie.

MARJA: Ja zeker, Lucien heeft gelijk. Hoe heeft U de moed mijn hardwerkende, zwoegende man een sofschrijver te noemen.

LUCIEN (*met sarcasme*): Ja mevrouw! En U heeft de grenzeloze brutaliteit gehad, mijn lieve, brave schoonmama voor omgewaaide paddestoel uit te maken.

MARJA: Mijn man is geen papierverknoeier, maar een genie.

LUCIEN (*met klem*): O zo! En mijn schoonmama is een juweel!

TANTE: Ik heb wel eens wat anders horen beweren.

MARJA (*fel*): U moest U schamen in een dolgelukkig huwelijk onrust te durven zaaien.

LUCIEN: Zo is het. Een schande is het! Een schreiende schande! Marja en ik begrijpen elkaar volkomen, en gaan geheel in elkaar op. (*legt zijn arm over Marja's schouder*) Nietwaar lieveling?

MARJA: Ja zeker schat! Tussen ons bestaat nooit enig verschil van mening. Het woord ruzie is ons totaal onbekend!

TANTE: Tussen jullie is nooit enig verschil van mening? De ruzie tussen jullie is niet van de lucht!

LUCIEN: Als er dan nog eens een klein ruzietje is, komt het door U!

TANTE (*perplex*): Wat durf je te beweren? Door mij?

MARJA (*fel*): Ja zeker, want U zit als een giftige spin te loeren om plotseling agressief binnen te vallen en onheil te stichten.

LUCIEN: En ons geluk wreed te verstoren!

TANTE (*smalend*): Is dat de dank, dat ik de gevierde populaire maar geheel berooide romanschrijver met zijn gemalin een deel van mijn huis af stond, en nog maar steeds wacht op de drie maanden huur die jullie me schuldig zijn.

MARJA (*hautain*): Wij zijn gewend onze rekeningen altijd per half jaar te betalen, maar als U er dringend om verlegen zit willen wij met U wel een uitzondering maken.

TANTE: Groter brutaliteit heb ik van mijn leven nog niet meegemaakt. Stakkers, jullie bezitten geen cent! Alleen maar lef.

LUCIEN: Ik verbied U op deze manier verder te gaan!

TANTE (*sarcastisch*): Ach ga weg, mislukte Dostojewski!

LUCIEN (*perplex*): Mislukte Dostojewski?

TANTE: Ja, wat ben je anders.

MARJA (*razend*): U moest U schamen! Mijn man is een genie!

TANTE: Ja, in het maken van schulden. De schuldeisers zwermen als vliegen om het huis.

LUCIEN: Die komen niet voor ons, maar voor U!

TANTE: Nee maar, dat is toch wel het toppunt van brutaliteit. (*driftig*) Kort en goed, morgen aan de dag gaan Uwe Hoogheid met Uw beroemde letterkundige gemaal mijn huis uit!!!

MARJA (*verschrikt*): Uw huis uit?

TANTE: Zij het dan met achterlating van de drie maanden huurschuld.

MARJA (*hautain*): Wij zullen U tot de laatste cent betalen.

TANTE (*sarcastisch*): Met Sint Juttemis zeker.

LUCIEN (*hautain*): U zult nog eens spijt krijgen van de manier waarop U ons bejegent.

TANTE: Dat kan wel. Als jullie er nu maar goed om denken, morgen aan de dag mijn huis uit, begrepen! (*af midden*)

LUCIEN: Nou, wat zeg je me daar van.

MARJA: Die vrouw is stapelgek! Morgen? (*denkt even na*) Maar dan hebben we geen dak meer boven ons hoofd.

LUCIEN: Wij vinden wel iets.

MARJA: Zeker zonder geld.

LUCIEN: We moeten direct onze maatregelen nemen.

MARJA: Als je maar zegt welke.

LUCIEN: Ja dat weet ik ook zo direct, niet.

MARJA: We moeten hoe dan ook, hier in huis zien te blijven.

LUCIEN: Desnoods zou zij het huis uit moeten.

MARJA (*verschrikt*): Lucien je wilt haar toch niet op de een of andere geheimzinnige manier laten verdwijnen?

LUCIEN: Hoe kom je daar nu bij. Laat me even denken. (*loopt met de hand aan het voorhoofd in gedachten op en neer; blijft plotseling staan; ernstig*) Heb je nooit de een of andere hobby of ideaal bij haar kunnen ontdekken?

MARJA (*diep nadenkend*): De een of andere hobby of ideaal?

LUCIEN: Ja.

MARJA: Even denken hoor. (*even een kleine pauze*) Ja wacht eens... Ze heeft enige tijd geleden een huwelijksadvertentie geplaatst.

LUCIEN (*verbaasd*): Een huwelijksadvertentie? Hoe weet jij dat?

MARJA: Ze heeft het in vertrouwen aan de vrouw van de apotheker verteld.

LUCIEN: En die heeft het weer in vertrouwen aan jou verteld.

MARJA: Ja, maar van mij weet je niets hoor.

LUCIEN (*juichend*): Maar dan zijn we er!

MARJA: Ik begrijp je niet.

LUCIEN: Zij moet trouwen!... En zij zal trouwen!!!

MARJA: Dat zal wel haar grootste verlangen zijn.

LUCIEN: Natuurlijk. Daarom is ze zo kribberig en sikkeneurig. Luister Marja, wij moeten morgenochtend het huis uit, dus moet er nog vannacht een man voor haar gevonden worden.

MARJA: Dat kan alleen maar een man zijn die levensmoe is.

LUCIEN: Nonsens. Er is altijd wel de een of andere dwaas te vinden.

MARJA: Voor dat creatuur beslist niet!

LUCIEN: Vergeet niet, ze is voor haar leeftijd niet onknap.

MARJA: Niet onknap? Ik vind haar een monster.

LUCIEN: En daarbij, ze heeft geld en een eigen huis.

MARJA: Maar als zij trouwt, komen wij toch op straat te staan.

LUCIEN: Kijk, je moet het zakelijk stellen. Zij moet dit huis uit en wij blijven er in. Wij moeten een niet onbemiddeld man voor haar zoeken, die zelf bezitter is van een huis.

MARJA: Of het maar niets is.

LUCIEN: Ha ha, ik heb hem. De dominee!

MARJA (*medelijdend*): Ach nee, die stakker ziet er al zo slecht uit.

LUCIEN: De burgemeester dan?

MARJA: Nee nee, dat mag je de goeierd niet aan doen.

LUCIEN: Ik ben er... de notaris! Ja, de notaris, dat is hem.

MARJA: Is een vrek als geen tweede.

LUCIEN: Ken je hem dan?

MARJA: Nee, maar ik heb veel over hem gehoord.

LUCIEN: Ja, ik ken hem persoonlijk ook niet. Maar hij moet een bom duiten hebben en een kasteel van een huis. *(gaat naar het telefoonboek)* Wacht, ik bel hem meteen op. *(zoekt in het telefoonboek)*

MARJA: Maar het is nacht.

LUCIEN: Als hij weet, dat er wat te halen is, is dat voor die vrek geen bezwaar. Ik zeg gewoon, dat hier een grote schat op hem wacht.

MARJA: Maar zeg dan niet, dat die grote schat mijn lieve tante is, want als hij haar kent, zegt hij beslist: goede nacht en welterusten!

LUCIEN: Nee, natuurlijk niet. *(slaat nummer aan. Marja gaat met haar oor dicht op de microfoon staan, legt haar arm om Lucien's schouder. Lucien lachend)* Nog kwaad?

MARJA: Je bent een schat! *(geeft hem een zoen)*

LUCIEN *(met hand op de microfoon):* Hij komt niet gauw. Die ouwe duitendief ligt natuurlijk allang te bed, dat spaart weer licht uit, *(steekt zijn hand omhoog)* Ssst, sssst! *(Marja gaat met haar hoofd dicht op de microfoon. Lucien knikt lachend van ja. Zeer charmant)* Hallo notaris, met duizenden excuses dat ik U in de nacht even storen moet. Het betreft hier een miljoenenzaak... *(luisterend)* U lag waarschijnlijk al te bed? *(luisteren)* Met Lucien Bardau, Seringenlaan 33. Er wacht U te mijnen huize een grote schat! *(luisteren)* In één slag bent U schatrijk! *(luisteren)* Kom direct, want morgen is het misschien te laat.. Er zijn meer kapers op de kust. Maar U bent de uitverkorene. Bent U niet gekleed? Geen bezwaar. *(luisteren)* ...O bent direct bij me? Akkoord notaris. *(belt af)* Ha, ha, ziezo, de eerste steen is gelegd. Hij komt!

MARJA *(legt de armen om zijn hals):* Lucien, je bent een genie. *(dansen beiden vol vreugde in het rond)* En wat doen we nu?

LUCIEN: Het lijkt me het beste, dat jij tante heel voorzichtig van haar huwelijk op de hoogte brengt.

MARJA *(verschrikt):* Ik? Dat wordt moord en doodslag. Nee, dat kun jij beter doen.

LUCIEN *(met klem):* Ik moet toch de notaris ontvangen. Luister liefje, je zegt heel gewoon, dat je er veel spijt van hebt, dat alles zo gelopen is.

MARJA: Spijt? Ik denk er niet aan.

LUCIEN: Hè, toe lieveling, wees nou geen spelbreekster. Je zegt, dat een oud vriend van mijn vader al vele jaren dolverliefd op haar is. Dat hij een kasteel van een huis bezit en met zijn geld geen raad weet. Zeg haar, dat hij de meest beminnelijke man is die er bestaat

en dat een leven vol zonneshijn en geluk haar wacht.

MARJA: Nou, met die vrek zal ze haar pret op kunnen. Maar als ze nu al naar bed is...

LUCIEN: Dan haal je haar er maar weer uit. Wacht, nog even dit. Ik zal de notaris nog even opbellen en zeggen, dat hij beslist niet schellen moet. Zet jij de voordeur op een kier, dan ga ik hier bij het raam op de uitkijk staan. Toe ga nu he?

MARJA: Goed, ik zal gaan, maar beloof me. dat als ik moord roep, je mij direct te hulp snelt.

LUCIEN (*legt de hand op zijn hart*): Op mijn woord.

MARJA (*theatraal*): Neem afscheid van me, liefste.

LUCIEN (*omarmt haar; theatraal*): Behouden terugkeer lieveling. (*Marja gaat statig met opgeheven hoofd naar de middendeur. Draait zich in de middendeur om, werpt Lucien een kushand toe. Lucien werpt haar een kushand toe*): Kloek en moedig, liefste. (*Marja af midden. Lucien wrijft zich in de handen*): Wat een geniaal idee. Wacht, even de rommel opruimen. (*gooit vlug de verspreide vellen papier in de prullenmand. Gaat naar de telefoon, slaat een nummer aan, luistert. Haalt de schouders op*) Geen gehoor. De vrek is zeker al op weg hier heen. (*zingt zacht, steekt een sigaret op, gaat bij het raam staan, gluurt naar buiten*) Niets te zien. Hij komt natuurlijk op de fiets, die ouwe notenkraker, want een auto kan er bij die duitendief niet af. (*gluurt weer naar buiten*) Ha, ha, ik geloof, dat ik wat zie aankomen. Nou, wat heb ik gezegd, het spook van de opera op de fiets. (*steekt zijn hoofd buiten het raam, roept met fluisterstem*) Psst, hé notaris? De voordeur is open.

NOTARIS (*achter, met fluisterstem*): In orde!

LUCIEN: Ik kom! (*gaat op de tenen snel middenaf. Toneel even leeg. Lucien opent de middendeur*): Gaat U binnen, notaris. (*De notaris op met aktetas. Hij is een vermoeide, sombere man met een chagrijnig gezicht. Gekleed in een vale regenjas, waaronder een smaakloze pyjama waaraan aan de onderkant van de pijpen broekklemmen zijn bevestigd, zodat de pijpen van onderen in de breedte wijduit staan. In zijn hoed zit een prop watten of wollen vulsel. Vlak onder de bol is een stukje hout aangebracht, daarover is voor de inkijk een kapje genaaid. Dit is voor de klap op te vangen, die hij in een scene op het hoofd krijgt*) Gaat U zitten, notaris.

NOTARIS (*veegt herhaaldelijk zijn voorhoofd en de binnenrand van zijn hoed af*): Dank U. Hè hè is dat fietsen. Ik heb, daar er volgens U meer kapers op de kust blijken te zijn, haast achter gezet.

LUCIEN: Zeer juist notaris, want anders had het goudfazantje wel eens aan Uw neus voorbij kunnen gaan.

NOTARIS: Fazantje zegt U?

LUCIEN: Ja, dat zei ik (*met hemelse blikken*) en mooi dat ze is...
Mooi!

NOTARIS (*zonder enige interesse*): Ze mag wat mij betreft ook lelijk wezen. (*maakt beweging van geld tellen*) Als dat maar goed is.

LUCIEN: Dat is safe. Maar het oog wil toch ook wel wat hebben, nietwaar? En lief dat ze is... Lief! En een karaktertje om te zoenen.

NOTARIS (*verschrikt*): Om te wat?

LUCIEN: Om te zoenen.

NOTARIS (*rikt*): A bah!

LUCIEN: Nou ja, het is meer een formaliteit. Zo ik dus zei, ze is schatrijk, heeft een schoonheid van een huis en vele bezittingen.

NOTARIS (*grijpt resoluut zijn aktetas; nuchter*): Dan zullen we de zaak met de meest bekwame spoed behandelen. (*zakelijk*) Laat U haar dan maar direct hier komen. En als het dan beslist moet, kan ze nog een zoen krijgen ook.

LUCIEN: Prachtig notaris. Nu nog even een kleine inleiding.

NOTARIS (*wuift af*): Doe ik altijd zelf!

LUCIEN: Nee nee, u moet toch het een en ander omtrent haar weten. Zoals ik dus al zei: Ze heeft een lief innemend karakter.

NOTARIS (*wuift af*): Interesseert me niet.

LUCIEN: Ja, dat is voor U van heel veel belang. U bent toch vrijgezel, nietwaar?

NOTARIS: Gelukkig wel!

LUCIEN (*gekscherend*): Dat zou U niet meer willen zijn, als U haar slechts eenmaal gezien had.

NOTARIS (*zakelijk*): Interesseert me niet.

LUCIEN: Maar wat U waarschijnlijk wel zal interesseren is: ze is weg van U!

NOTARIS (*nuchter*): Hè? Weg van mij?

LUCIEN: Al jaren!

NOTARIS: Zo zo.

LUCIEN: Ze heeft maar één gedachte. Met U te willen trouwen.

NOTARIS (*met afschuw*): Trouwen, ajakkes!

LUCIEN: Ze is tot over haar oren verliefd op U.

NOTARIS (*nuchter*): Zijn er meer.

LUCIEN: Werkelijk?

NOTARIS: Maar hoe komt U zo op de hoogte van haar intimiteiten?

LUCIEN: Ik ben haar aangetrouwde neef en vertrouweling. Zoëven zei ze nog: als ik hem niet krijg, zal ik van verdriet wegwijnen.

NOTARIS (*nuchter*): Zijn er meer geweest.

LUCIEN: Nou heeft U alles mee, dat scheelt.

NOTARIS (*nuchter*): Ze hebben letterlijk om me gevochten.

LUCIEN: Niet te geloven.

NOTARIS: Maar ik denk er niet aan te trouwen. Vrijheid, blijheid. En dan, vrouwen kosten veel, geld. Maar vertelt U mij eens even mijnheer, moest U mij voor die nonsens in het holst van de nacht mijn bed uit halen? Ik dacht, dat er een notariële acte moest worden opgesteld. (*staat kwaad op, zet zijn hoed op*) En doet U mij alstublieft een plezier en valt U mij met dergelijke dwaasheden niet meer lastig.

LUCIEN: Nou, zoals U wilt notaris. Ik heb mijn plicht gedaan. U vertrappt het geluk, waar duizenden mannen tot de laatste ademtocht voor zouden vechten. (*theatraal*) Ach, als U haar met zonovergoten gezichtje zou zien, met haar eeuwige lieve glimlach en als U haar als zacht ruisende muziek klinkende stem zou horen... (*Hevig geschreeuw achter*)

TANTE: Canaille, serpent, leugenaarster!!!

NOTARIS (*verschrikt*): Is ze dat?

LUCIEN (*in de war*): Hè? Eh... nee, dat is een buurvrouw!

TANTE (*ziedend*): Maar mij vangen jullie niet, Farizeeërs.

MARJA (*schreeuwt*): Nou, dan niet, dwaas spook.

TANTE (*schreeuwend*): Lelijke bedriegers, koppelaars!

LUCIEN (*resoluut naar de middendeur*): Een ogenblik, notaris. (*Lucien midden af*)

NOTARIS (*loopt hevig geschrokken, handenwringend, huilend, heen en weer*): Ik wil naar huis! Ik wil naar huis! (*Gegil en geschreeuw achter. Geluid als het breken van glas en het omwerpen van meubilair. Notaris beverig, angstig, gaat naar de middendeur*): Door dat slagveld kom ik nooit heen. (*jammerend*) O, o... wat nou? (*gaat naar het raam*) Als ik eens uit dat raam sprong? (*steekt een been naar buiten, trekt het angstig, snel terug, luistert*) O, ik geloof, dat de veldslag afgelopen is en het gevaar geweken. (*De ruzie neemt langzaam af. De notaris sluipt op zijn tenen naar de middendeur, gluurt door een spleet waardoor hij kijken kan. Van boven naar beneden, met het oog op de sluiting gericht... Juist als hij zijn hoofd van beneden naar boven brengt, gaat de middendeur open waarin tante staat met een deegroller in de hand. Als ze de notaris ziet schrikt ze hevig, slaakt een kreet*)

TANTE (*stotterend*): Wwwwat dddoet U hhhier?

NOTARIS (*hevig verschrikt*): Ik eh... ik eh... Ik ben...

TANTE: Een insluiper natuurlijk. (*heft de deegroller op en geeft notaris een klap op zijn hoed... Deze draait om zijn lengteas, wankelt al scheel kijkend naar een crapaud, waarin hij bewusteloos*

neerzigt. Tante sluipt op haar tenen, met een door angst vertrokken gezicht naar de crapaud, ziet de notaris wezenloos liggen, slaakt een snerpende gil. Jammerend, radeloos) O, ik heb een mens vermoord!! Ik heb een mens vermoord!! Lucien!! Marja!! (snel af midden) (Even een korte pauze)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto